

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 429

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 243 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
334. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Telecomunicații C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	8–10
335. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat.....	10–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
99. — Decizie privind eliberarea domnului Ion Popa, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției	16
100. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului Remus-Adrian Borza	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 243**

din 16 aprilie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Vasile Ghirasin și Cătălina Ghirasin în Dosarul nr. 959/83/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.460D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât voința legiuitorului a fost ca, și în această procedură, soluția să fie identică cu aceea care se regăsește în procedura de cameră preliminară, în care, cu privire la soluția de începere a judecării, nu este posibilă formularea contestației decât în măsura în care s-au formulat cereri și excepții. Solicită totodată menținerea jurisprudenței în materie și, în acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 18 din 17 ianuarie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 99/CCP din 11 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 959/83/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioan Vasile Ghirasin și Cătălina Ghirasin cu ocazia soluționării contestațiilor formulate de aceștia împotriva Încheierii penale nr. 191/JCP din 22 decembrie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 959/83/2016 al Tribunalului Satu Mare, prin care s-a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, s-a admis în parte plângerea contra soluției procurorului, s-a desființat ordonanța de clasare a cauzei după punerea în mișcare a acțiunii penale și s-a dispus începerea judecării inclusiv cu privire la inculpați, autori ai excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin că dispozițiile criticate aduc atingere principiului respectării supremației Constituției, sunt discriminatorii, sunt contrare dreptului la un proces echitabil, încalcă dreptul la un recurs efectiv și contravin principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, întrucât, în ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară pronunță soluția prevăzută de art. 341 alin. (7) lit. c) din Codul de procedură penală (admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală), prevederile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală recunosc inculpatului dreptul de a formula contestație numai împotriva modului de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, însă nu și împotriva soluției de începere a judecării, atunci când în cauză nu au fost invocate astfel de excepții de către inculpat sau de instanță, din oficiu. Se arată că inculpatul, față de care s-a dispus soluția clasării, nu are interes să ridice excepții cu privire la legalitatea probelor administrate și a actelor de urmărire penală efectuate de procuror, întrucât atât materialul existent la dosarul cauzei, cât și soluția dispusă îi sunt favorabile. Așadar, de regulă, în procedura reglementată de art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală judecătorul admite plângerea cu reținerea cauzei în vederea începerii judecării, fără ca inculpatul să fi invocat astfel de excepții. Arată că, față de actuala redactare a art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, contestația vizând exclusiv soluția de începere a judecării este inadmisibilă, în condițiile în care prevederile criticate nu dau dreptul la contestație decât împotriva modului de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Susțin că reglementarea criticată creează discriminare între inculpații care, parcurgând faza camerei preliminare după trimiterea în judecată, pot contesta, potrivit art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, încheierea de începere a judecării, chiar dacă nu au ridicat excepții în legătură cu actele de urmărire penală și probele administrate de procuror, și, respectiv, inculpații cu privire la care s-a dispus inițial clasarea, însă aceasta a fost desființată cu reținerea cauzei în vederea începerii judecării, cei din urmă neavând un asemenea drept.

6. **Curtea de apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că nu operează nicio discriminare în sensul celor arătate în motivarea excepției câtă vreme și în procedura reglementată de art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală și în cea reglementată de art. 347 din același act normativ controlul judiciar este limitativ, restrâns la cazurile de nulitate absolută și cererile sau excepțiile invocate sau ridicate din oficiu în primă instanță.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** reține, față de aspectele criticate de autorii excepției, că dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală sunt similare prevederilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării lor prin Legea nr. 75/2016, prevederi ce au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 18 din 17 ianuarie 2017. În prezent, ca urmare a modificărilor aduse prin art. 1 pct. 13 din Legea nr. 75/2016, dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală dau posibilitatea exercitării contestației împotriva încheierii prin care s-a dispus începerea judecării, chiar și atunci când în procedura camerei preliminare judecătorul nu s-a pronunțat asupra unor cereri sau excepții în legătură cu legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, întrucât astfel de cereri și excepții nu au fost invocate. În considerarea celor expuse, având în vedere similaritatea existentă între art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară Legii nr. 75/2016, și art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, criticate, Guvernul apreciază că cele statuate de Curte în Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017 sunt aplicabile *tale quale* și în prezenta cauză.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii procurorul, petentul și intimații pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă.*”

12. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorii excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 11 referitor la prioritatea dreptului internațional, art. 16 referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, cât și dispozițiile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

13. Cu privire la cadrul procesual în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate și condițiile de admisibilitate a acesteia, Curtea reține că, prin Încheierea penală nr. 191/JCP/2016, pronunțată în Dosarul nr. 959/83/2016, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Satu Mare a dispus, în baza art. 340 raportat la art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, admiterea parțială a plângerii formulate în cauză, astfel încât a fost desființată ordonanța de clasare emisă la data de 1 februarie 2015, după punerea în mișcare a acțiunii penale, de către procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Satu Mare, în Dosarul

nr. 553.P.2015, confirmată prin Ordonanța nr. 32/II/2016 emisă la data de 16 martie 2016 a prim-procurorului de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Satu Mare, astfel încât s-a dispus începerea judecării în ceea ce îi privește pe inculpați, autori ai excepției de neconstituționalitate. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată în contestațiile formulate de inculpați împotriva Încheierii penale nr. 191/JCP/2016, în temeiul art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală.

14. Prin Încheierea penală nr. 99/CCP din 11 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 959/83/2016, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală și totodată a respins ca inadmisibile contestațiile formulate, reținând că acestea nu vizează modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. În aceste condiții, Curtea observă că acțiunea aflată în fața judecătorului *a quo*, în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, este *ab initio* inadmisibilă.

15. Curtea reține însă că, prin Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, și Decizia nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2017, a statuat că „o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză”.

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, invocată în prezenta cauză, Curtea observă că sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină soluția de inadmisibilitate în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât instanța de contencios constituțional își poate exercita controlul de constituționalitate în prezenta cauză.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, de regulă, trimiterea în judecată, atributul exclusiv al procurorului, se realizează prin rechizitoriu. Prin excepție de la regula menționată, în ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea împotriva soluției de neurmărire sau netrimite în judecată, o admite în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, desființează soluția atacată și dispune, prin încheiere, începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care în cursul cercetării penale a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

18. Cu privire la procedura reglementată de dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală, în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, paragrafele 29 și 30, Curtea a reținut că aceasta „are în vedere soluția de neurmărire sau netrimite în judecată dispusă de procuror, soluție care, în urma analizei judecătorului de cameră preliminară, poate fi confirmată sau infirmată. Rațiunea reglementării a fost impusă în legislația română încă din anul 1997, când Curtea, prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1997, a statuat

că «fiind vorba de acte și măsuri luate de procuror în cursul procesului penal, acestea trebuie să fie supuse nu numai controlului ierarhic, în cadrul Ministerului Public, dar și controlului din partea instanțelor judecătorești». Curtea a reținut totodată că „legiitorul, pe lângă obligația de a oferi oricărei persoane posibilitatea efectivă de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, trebuie să imprime acestei posibilități un caracter echitabil care să confere plenitudine de exercițiu prin atingerea finalității urmărite. Aceasta se poate realiza prin instituirea unei proceduri care să respecte cerințele de echitate instituite de art. 21 alin. (3), în absența cărora este goliță de conținut orice cenzură a soluțiilor de clasare ori renunțare la urmărire penală dispuse de procuror. Exigența este cu atât mai evidentă cu cât ordonanța procurorului, punând capăt conflictului de drept penal, intră în categoria actelor prin care se înfăptuiește justiția a căror verificare de către judecătorul de cameră preliminară trebuie să fie efectivă”.

19. De asemenea, în aceeași decizie, precitată, Curtea, făcând referire la conceptul de „acuzatie în materie penală”, în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a observat că noua lege procesual penală consacră trei modalități de acuzație în materie penală reglementate de art. 307 referitor la aducerea la cunoștință a calității de suspect, art. 309 referitor la punerea în mișcare a acțiunii penale și la aducerea la cunoștință a calității de inculpat și art. 327 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată. Pe lângă aceste trei modalități de formulare a unei acuzații penale, Curtea a identificat și o altă posibilitate ce izvorăște din procedura referitoare la soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată. În acest sens Curtea a reținut că, deși această procedură nu vizează *ab initio* existența unei acuzații în materie penală, deoarece ea a fost înlăturată de soluțiile pronunțate de procuror, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desființa soluția atacată și dispune începerea judecării, atunci încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu, deci ale unei acuzații în materie penală. Cu toate că dispozițiile în cauză normează în domeniul unor proceduri penale care nu țin de rezolvarea pe fond a cauzei, dreptul la un proces echitabil trebuie impus, întrucât există posibilitatea ca rezultatul procedurii referitoare la admisibilitatea plângerii să fie decisiv pentru stabilirea unei acuzații în materie penală (paragrafele 33 și 34).

20. Normele procesual penale ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală își au corespondent în dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 și sunt aplicabile doar în situația în care, în faza de urmărire penală, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, doar cu privire la faptele și persoanele pentru care s-a dispus acest act procesual. Potrivit pct. 2 al alin. (7) al art. 341 din Codul de procedură penală, în soluționarea plângerilor formulate în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează, potrivit art. 280—282, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. În aceste condiții, Curtea reține că, în această procedură, verificând legalitatea și temeinicia soluției procurorului, în ipoteza în care acesta a pus anterior în mișcare acțiunea penală în cauză, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării în urma efectuării unor verificări similare celor efectuate de

judecător în procedura de cameră preliminară, reglementată în art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală. Mai mult, pentru a dispune începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, în urma admiterii plângerii formulate împotriva soluției de neurmărire sau netrimite în judecată, judecătorul de cameră preliminară exercită nu doar un examen de legalitate, ci și de temeinicie, în condițiile în care apreciază dacă probele legal administrate sunt suficiente. În acest sens, Curtea, în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, precitată, paragrafele 42 și 43, a reținut că „atunci când o instanță — așa cum este judecătorul de cameră preliminară — este competentă să analizeze temeinicia unei plângeri prin analiza întregii probațiuni existente care fundamentează în ansamblu stingerea acțiunii penale, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis fapta considerată ca infracțiune. [...] Este evident că procedura desfășurată în aceste situații are o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis”.

21. În concluzie, reținând că procedura privind soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată poate duce la începerea judecării și deci la formularea unei acuzații în materie penală, Curtea a statuat că „garanțiile procedurale referitoare la dreptul la un proces echitabil ce guvernează întreaga procedură referitoare la temeinicia unei acuzații în materie penală trebuie să dubleze și procedura ce ține de instituirea definitivă a legalității acuzației stabilită prin încheierea judecătorului de cameră preliminară de începere a judecării. *Per a contrario*, ar însemna să se accepte posibilitatea ca o procedură de judecată pe fond să se întemeieze pe o procedură anterioară care, într-o manieră incompatibilă cu garanțiile dreptului la un proces echitabil, restrânge [...] dreptul la apărare” (paragraful 45).

22. În continuare, cu privire la procedura privind soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată, Curtea reține că, potrivit Expunerii de motive ce însoțește Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, „în ceea ce privește soluția de reținere a cauzei pentru judecare, în cazul admiterii plângerii, s-a avut în vedere necesitatea ca persoana dedusă judecării (inculpatul) să poată beneficia de aceleași drepturi cu cea trimisă în judecată prin rechizitoriu, în condițiile în care noul Cod de procedură penală reazăază după o nouă filozofie și regulile privind termenele în care nulitățile pot fi invocate — respectiv posibilitatea de a contesta legalitatea probelor și actelor de urmărire penală anterior trimiterii în judecată. Astfel, s-a asigurat egalitatea tratamentului procesual al persoanelor deduse judecării, prevăzându-se dispoziții similare celor privind procedura camerei preliminare. Din aceleași rațiuni, a fost necesar să se reglementeze, pentru ipoteza începerii judecării ca urmare a admiterii plângerii, și posibilitatea contestării modului de soluționare a excepțiilor privind administrarea probelor și efectuarea urmăririi penale, similar dispozițiilor corespunzătoare procedurii de cameră preliminară”.

23. În aceste condiții, în acord cu jurisprudența precitată, Curtea reține, în esență, că soluția prevăzută la art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală se dispune prin încheiere, care constituie actul de sesizare a instanței de fond și care are valențele unui rechizitoriu. Încheierea de începere a

judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care în cursul cercetării penale a fost pusă în mișcare acțiunea penală, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, este supusă controlului judiciar prin formularea contestației reglementate în art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, norme procesual penale criticate prin formularea prezentei excepții de neconstituționalitate. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală aduc atingere principiului respectării supremației Constituției, sunt discriminatorii, sunt contrare dreptului la un proces echitabil, încalcă dreptul la un recurs efectiv și contravin principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, întrucât, în ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară pronunță soluția prevăzută de art. 341 alin. (7) lit. c) din Codul de procedură penală, normele procesual penale criticate recunosc inculpatului dreptul de a formula contestație numai cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, însă nu și împotriva soluției de începere a judecării.

24. În raport cu criticile formulate, Curtea observă că, în forma inițială, art. 341 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, stabilea în alin. (6) caracterul definitiv al încheierii prin care se soluționa plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată. Ulterior, art. 341 din Codul de procedură penală a fost modificat și completat prin art. 102 pct. 218 din titlul III al Legii nr. 255/2013, alin. (9), nou-introdus, stabilind că „*În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și inculpatul pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă*”. De asemenea textul de lege a fost modificat, în ceea ce privește persoanele care pot formula plângerea, prin art. 1 pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, în sensul că „*În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii procurorul, petentul și intimații pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă*”. Așadar, încă de la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, obiectul contestației, reglementată în art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, îl constituie încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din același act normativ, însă numai cu privire la „*modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale*”.

25. Dispoziții similare celor cuprinse în art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală se regăsesc în procedura de cameră preliminară, în art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală. În forma inițială, art. 347 alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală prevedea că „*Împotriva încheierii pronunțate în temeiul art. 346 procurorul și inculpatul pot face contestație în termen de 3 zile de la comunicare*”. Ulterior, dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. 102 pct. 224 din titlul III al Legii nr. 255/2013, în sensul că „*În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 346 alin. (1), procurorul și inculpatul pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la*

art. 346 alin. (3)—(5)”. Așadar, în această redactare, dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementau posibilitatea de a ataca pe calea contestației, separat sau cumulativ, atât modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor — caz în care contestatorul critica maniera în care cererile și excepțiile au fost, după caz, admise sau respinse de către judecătorul de cameră preliminară prin încheierea intermediară pronunțată în temeiul art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, în condițiile în care pentru această încheiere intermediară nu exista o cale de atac separată, ea putând face obiectul analizei în contestație numai odată cu atacarea încheierii finale ori prin încheierea finală prevăzută de art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală —, cât și modalitățile de soluționare a procedurii de cameră preliminară în baza art. 346 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. În acest din urmă caz, contestatorul critica fie soluția de restituire a cauzei la parchet în temeiul art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, fie soluția de dispunere a începerii judecării în condițiile art. 346 alin. (4) — atunci când judecătorul de cameră preliminară a constatat neregularități ale rechizitoriului, dar a apreciat că acestea nu afectează posibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecării, sau a exclus una sau mai multe probe administrate ori a invalidat anumite acte de urmărire penală —, fără ca, neapărat, contestatorul să critice și maniera de soluționare a cererilor și a excepțiilor formulate. Dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în forma modificată prin Legea nr. 255/2013, excludeau însă posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit căruia, dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2) sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.

26. Această din urmă soluție legislativă a fost examinată de Curte, fiind pronunțată Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2), este neconstituțională, fiind contrară prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public.

27. Dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vigoare, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, prevăd că „*În termen de 3 zile de la comunicarea încheierilor prevăzute la art. 346 alin. (1)—(42), procurorul, părțile și persoana vătămată pot face contestație. Contestația poate privi și modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor*”. Așadar, în prezent, în procedura de cameră preliminară, potrivit art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, încheierea (finală) prin care judecătorul de cameră preliminară soluționează cauza, în sensul începerii judecării ori restituirii cauzei la parchet, va fi comunicată părților, persoanei vătămate și procurorului în vederea formulării contestației, în termen de

3 zile de la comunicare. Dispozițiile procesual penale precitate stabilesc că pot fi atacate cu contestație atât soluțiile propriu-zise ale procedurii de cameră preliminară (începerea judecării ori restituirea cauzei la parchet), cât și modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor (prin încheierea intermediară pronunțată în temeiul art. 345 din Codul de procedură penală).

28. Prin urmare, Curtea constată că — deși intenția manifestă a legiuitorului, exprimată în expunerea de motive la Legea nr. 255/2013 a fost ca „persoana dedusă judecării” prin încheierea de începere a judecării, pronunțată în soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, să poată beneficia de aceleași drepturi procesuale ca persoanele trimise în judecată prin rechizitoriu — actuala reglementare a căii de atac a contestației în procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată asigură controlul de legalitate al încheierii de începere a judecării, pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, doar cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, iar nu și în ceea ce privește soluția de începere a judecării. Așa încât, din această perspectivă, Curtea constată că excluderea posibilității de a formula contestație împotriva soluției de începere a judecării dispuse prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală este de natură a aduce atingere egalității în drepturi între cetățeni din perspectiva recunoașterii dreptului fundamental de acces liber la justiție.

29. Astfel cum a reținut Curtea în Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, precitată, paragraful 19, „pe calea contestației prevăzute de art. 347 din Codul de procedură penală se asigură controlul de legalitate cu privire la o serie de încheieri finale pronunțate în procedura camerei preliminare, ca o garanție a respectării cerințelor principiului legalității procesului penal consacrat de art. 2 din Codul de procedură penală, care își are, la rândul său, temeiul în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la principiul legalității. Scopul contestației în procedura de cameră preliminară este acela de a îndrepta erorile de drept comise de judecătorul de cameră preliminară la verificarea, după trimiterea în judecată, a legalității sesizării instanței, precum și a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, erori care trebuie remediate în cadrul aceleiași faze procesuale, având în vedere rațiunile pentru care a fost instituită procedura camerei preliminare”. Curtea reține că asemenea erori de drept pot interveni și în soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată. Or, din perspectiva interesului de a cere și de a obține îndreptarea acestor erori de drept comise la verificarea legalității administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, petentul și intimații (inculpați) din procedura privind soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată se află într-o situație similară, sub aspectul recunoașterii liberului acces la justiție, cu părțile și persoana vătămată din procedura de cameră preliminară, în ceea ce privește contestarea soluției de începere a judecării dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

30. Mai mult, Curtea reține că, în condițiile în care normele procesual penale criticate permit contestarea încheierii de începere a judecării doar cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, în condițiile în care intimații, având calitatea de inculpați în cauza penală, nu au interes să invoce astfel de excepții având în vedere soluția de neurmărire sau netrimitere în

judecată dispusă, raportat la aceștia, încheierea pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală are caracter definitiv.

31. Sub aspectul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii. Astfel, instituirea unor reguli speciale în ceea ce privește căile de atac nu este contrară acestui principiu atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Art. 16 din Legea fundamentală vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, și Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21).

32. În aceste condiții, Curtea constată că excluderea posibilității de a formula contestație împotriva soluției de începere a judecării, dispusă prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, creează un tratament discriminatoriu, fiind o consecință a opțiunii legiuitorului, transpusă în norma procedurală, în total dezacord cu rațiunea acesteia precizată în expunerea de motive la Legea nr. 255/2013, respectiv egalitatea de drepturi între persoanele deduse judecării prin încheierea de începere a judecării, respectiv prin rechizitoriu. Astfel, deși se găsesc în situații similare, petentul și intimații din procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, respectiv părțile și persoana vătămată din procedura de cameră preliminară beneficiază de un tratament juridic diferit sub aspectul posibilității de a formula contestație, în temeiul art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, respectiv al art. 347 alin. (1) din același act normativ, contrar dispozițiilor art. 16 din Constituție, în condițiile în care tratamentul discriminatoriu nu își găsește vreo justificare obiectivă și rezonabilă.

33. În concluzie, Curtea constată că tratamentul juridic diferentiat ce rezultă din dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală este nejustificat și conduce la o discriminare.

34. Cu privire la accesul, formularea și exercitarea căii de atac a contestației în camera preliminară, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că acestea reprezintă aspecte ale accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție. Potrivit art. 21 alin. (1) din Constituție, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, nicio lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept. Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, liberul

acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește.

35. Totodată, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că accesul liber la justiție nu vizează numai acțiunea introductivă la prima instanță de judecată, ci și sesizarea oricăror altor instanțe care, potrivit legii, au competența de a soluționa fazele anterioare sau ulterioare ale procesului, deoarece apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor presupune, în mod logic, și posibilitatea acționării împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate. Ca urmare, limitarea dreptului părților de a exercita căile legale de atac constituie o limitare a accesului liber la justiție (în acest sens, Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, paragrafele 31 și 32). Totodată, este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție (în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată), însă orice limitare a accesului liber la justiție trebuie să fie temeinic justificată, analizându-se în ce măsură dezavantajele create de ea nu cumva depășesc posibilele avantaje (Decizia nr. 266 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 25 iunie 2014).

36. Plecând de la aceste premise, Curtea constată că lipsirea petentului și intimaților din procedura de soluționare a plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată de posibilitatea de a supune controlului judiciar soluția de începere a judecării dispuse prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, constituie o măsură excesivă, ce depășește cadrul constituțional referitor la dreptul la apărare și exercitarea căilor de atac. Este de necontestat că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă, în cauză, prin consacrarea caracterului definitiv al încheierii pronunțate în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, sub aspectul soluției de începere a judecării, este înlăturată singura cale de atac cu privire la aceasta din urmă. Or, Curtea a statuat într-o jurisprudență constantă că semnificația sintagmei „*în condițiile legii*”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, „se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei” (a se vedea Decizia nr. 45 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 9 august 2000, și Decizia nr. 84 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000). Încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară dispune soluția de începere a judecării, în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, constituie actul de sesizare a instanței de fond, având, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, valențele unui rechizitoriu, iar procedura desfășurată în această materie are o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis.

37. În aceste condiții, prin reglementarea caracterului definitiv al încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală și înlăturarea, în acest mod, a controlului judiciar sub aspectul soluției de începere a judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală aduc atingere accesului liber la justiție al petentului și intimaților, în substanța sa, încălcând astfel prevederile art. 21 din Constituție, și restrâng, în mod neproportional, dreptul la apărare al acestora, consacrat de art. 24 din Constituție.

38. În ceea ce privește rolul procurorului în cadrul procesului penal, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 131 din

Constituție, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, exercitându-și atribuțiile prin procurori constituiți în parchete. Astfel, în temeiul dispozițiilor art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, iar, în baza prevederilor art. 67 din același act normativ, procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului; în acest sens, dispozițiile art. 55 alin. (3) lit. f) din Codul de procedură penală prevăd atribuția procurorului de a formula și exercita, în cadrul procesului penal, contestațiile și căile de atac prevăzute de lege împotriva hotărârilor judecătorești. În aceste condiții, pornind de la scopul contestației — de a asigura posibilitatea îndreptării erorilor de drept comise pe parcursul soluționării plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată — și de la rolul procurorului, care, așa cum a reținut instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, acționează ca apărător al intereselor generale ale societății, dar și ale părților din proces, în spiritul legalității (Decizia nr. 983 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 5 august 2010, și Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 51), Curtea constată că exigențele art. 131 din Constituție impun legiuitorului să asigure posibilitatea ca, pe calea contestației prevăzute de dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, să se verifice, inclusiv la inițiativa procurorului, legalitatea încheierilor pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, atât sub aspectul soluției de începere a judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, cât și cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale (în mod similar, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, precitată, paragraful 25).

39. Având în vedere că procedura desfășurată în această materie are o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis (Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, precitată, paragraful 43), Curtea constată că garanțiile pe care le implică prevederile art. 21, art. 24 și art. 131 din Legea fundamentală impun ca procurorul, petentul și intimații să aibă posibilitatea de a face contestație împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, atât sub aspectul soluției de începere a judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, cât și cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale.

40. În concluzie, Curtea constată că soluția legislativă, cuprinsă în dispozițiile art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a formula contestație împotriva soluției de începere a judecării dispuse prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, este contrară dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public.

41. Cât privește criticile autorilor excepției raportate la principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală, Curtea reține că acest principiu — prevăzut de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului

și a libertăților fundamentale — este recunoscut numai în materie penală și doar dacă obiectul judecății îl formează raportul juridic penal de conflict. Or, Curtea constată că, în cazul plângerii formulate conform art. 341 din Codul de procedură

penală, obiectul judecății îl constituie legalitatea și temeinicia actului procesual de netrimiteră în judecată, iar nu fondul cauzei penale, în aceste condiții acestei proceduri nefiindu-i aplicabil principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Vasile Ghirasin și Cătălina Ghirasin în Dosarul nr. 959/83/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva încheierii judecătorești de cameră preliminară cu privire la dispoziția de începere a judecății referitor la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Telecomunicații C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății „Telecomunicații C.F.R.” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 mai 2019.
Nr. 334.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Societatea „Telecomunicații C.F.R.” — S.A.
București, bd. Dinicu Golescu nr. 38
RO 15034095

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pe anul 2019

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	63.883,89
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	63.853,89
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	30,00
	3	Venituri extraordinare	6	0,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	61.223,89
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	61.205,89
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	8.986,99
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	1.479,41
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	47.952,93
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	45.678,30
	C1	ch. cu salariile	13	42.059,60
	C2	bonusuri	14	3.618,70
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	26,00
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	1.273,06
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	975,57
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	2.786,55
	2	Cheltuieli financiare	20	18,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.660,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	425,60
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.234,40
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	2.234,40
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	2.143,70
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	2.143,70
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	918
	2	Nr. mediu de salariați total	49	792
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4.695,21
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	4.418,55
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	80,62
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	80,62
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	958,36
	9	Plăți restante	56	0,00
	10	Creanțe restante	57	1.745,28

*) Rd.50 = Rd.154 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.51 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2019 privind acordarea unor facilități fiscale și pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, al art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 298/2019 privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, precum și al art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, rectificat, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului pentru mediu pe anul 2019, rectificat, este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) În vederea restituirii taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, a taxei pe poluare pentru autovehicule, a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și a timbrului de mediu pentru autovehicule, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule,

taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 258/2018, cu modificările și completările ulterioare, veniturile Fondului pentru mediu se suplimentează cu suma de 700.000 mii lei.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 1a la Hotărârea Guvernului nr. 166/2019 pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Fondului pentru mediu și al Administrației Fondului pentru Mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 1 aprilie 2019, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grația Leocadia Gavrilescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 mai 2019.
Nr. 335.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 166/2019)**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI**
al fondului pentru mediu și al administrației fondului pentru mediu pentru anul 2019

— mii lei —

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-
1	2	3	4	5=4-3
TOTAL VENITURI		786.643	1.486.643	700.000
I. VENITURI CURENTE		786.643	786.643	0
A. VENITURI FISCALE		495.992	495.992	0
A4. IMPOZITE ȘI TAXE PE BUNURI ȘI SERVICII				
Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități	16.10	0	0	0
Timbrul de mediu pentru autovehicule	16.10.09	0	0	0
A6. ALTE IMPOZITE ȘI TAXE FISCALE	18.10	495.992	495.992	0
Alte impozite și taxe fiscale	18.10.50	495.992	495.992	0
a) o contribuție de 3% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor metalice feroase și neferoase, obținute de către generatorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică. Sumele se rețin prin stopaj la sursă de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor, care au obligația să le vireze la Fondul pentru mediu	01	72.267	72.267	0
b) taxele pentru emisiile de poluanți în atmosferă, datorate de operatorii economici deținători de surse staționare a căror utilizare afectează factorii de mediu	02	8.502	8.502	0
c) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale destinate a fi eliminate prin depozitare	03	105.000	105.000	0
d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșeurii de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșeurii de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare	04	72.000	72.000	0
e) o contribuție de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici	05	13.861	13.861	0
f) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea masei lemnoase și/sau a materialelor lemnoase obținute de către administratorul, respectiv proprietarul pădurii, cu excepția lemnului de foc, arborilor și arbuștilor ornamentali, pomilor de Crăciun, răchitei și puieților	06	57.252	57.252	0
i) o contribuție de 2 lei/kg anvelopă, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională anvelope noi și/sau uzate destinate reutilizării, pentru diferența dintre cantitățile de anvelope corespunzătoare obligațiilor anuale de gestionare prevăzute în legislația în vigoare și cantitățile efectiv gestionate	09	1.914	1.914	0
j) o contribuție de 3% din suma care se încasează anual pentru gestionarea fondurilor de vânatoare, plătită de către gestionarii fondurilor de vânatoare	10	1.600	1.600	0
k) donații, sponsorizări, asistență financiară din partea persoanelor fizice sau juridice române ori străine și a organizațiilor sau organismelor internaționale	11	0	0	0
l) sumele încasate din restituirea finanțării acordate, dobânzi, penalități de orice fel, alte operațiuni financiare derulate din sursele financiare ale Fondului pentru mediu	12	0	0	0
m) sumele încasate de la manifestări organizate în beneficiul Fondului pentru mediu	13	0	0	0
n) cuantumul taxelor pentru emiterea avizelor, acordurilor și a autorizațiilor de mediu	14	151	151	0
o) dobânzi și penalități de orice fel datorate de către debitorii Fondului pentru mediu	15			0
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere a cantităților de deșeurii eliminate prin depozitare din deșeurile municipale colectate prin operatorii serviciului public de salubritate plata făcându-se pentru diferența dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual și cantitatea efectiv încredințată spre reciclare și alte forme de valorificare	16	30.000	30.000	0
q) ecotaxa, în valoare de 0,1 lei/bucată, aplicată pungilor și sacoșelor pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile, definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, încasată de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere. Ecotaxa se evidențiază distinct pe documentele de vânzare, iar valoarea acesteia se afișează vizibil la punctul de vânzare, în vederea informării consumatorilor finali	17	69.683	69.683	0
s) o taxă de 0,3 lei/kg, aplicată o singură dată cantităților de uleiuri, pe bază minerală, semisintetice, sintetice, cu sau fără adaosuri, datorată de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de produse. Taxa se evidențiază distinct pe documentele de vânzare.	19	46.497	46.497	0

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-
1	2	3	4	5=4-3
s) sumele încasate ca urmare a aplicării penalității de 100 euro, echivalentă în lei la cursul de schimb leu/euro al BNR valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă, plătită de către operatorul sau operatorul de aeronave care nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior, penalitate care crește anual în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum, potrivit prevederilor legale în vigoare	20	159	159	0
ț) suma reprezentând contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate, achitată conform prevederilor art.12 alin.(2) din Legea nr.220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare	21	506	506	0
u) contravaloarea în lei a sumei obținute în urma scoaterii la licitație, în condițiile legii, a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008-2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	22	0	0	0
v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de valorificare a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obiectivelor anuale, stabilite de legislația în vigoare, și cantitățile efectiv valorificate, respectiv gestionate în numele clienților pentru care au preluat obligațiile;	23	1.000	1.000	0
w) o contribuție datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională echipamente electrice și electronice	24	15.000	15.000	0
x) o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili	25	600	600	0
y) o contribuție datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, respectiv o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori portabili	26	0	0	0
C.VENITURI NEFISCALE		290.651	290.651	0
C1.VENITURI DIN PROPRIETATE	30.10	288.101	288.101	0
Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	30.10.11	288.101	288.101	0
VENITURI DIN DOBÂNZI	31.10	2.550	2.550	0
Alte venituri din dobânzi	31.10.03	2.550	2.550	0
III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	40.15	0	0	0
Sume utilizate de alte instituții din excedentul anului precedent	40.15.03	0	0	0
IV. SUBVENȚII				
Subvenții de la bugetul de stat	42.10	0	700.000	700.000
Sume alocate pentru Fondul pentru mediu	42.10.78	0	700.000	700.000
ALTE SUME PRIMITE DE LA UE	46.10	0	0	0
Alte sume primite din fonduri de la Uniunea Europeană pentru programele operaționale finanțate în cadrul obiectivului convergență	46.10.03	0	0	0
TOTAL CHELTUIELI				
I. Credite de angajament		1.342.392	1.342.392	0
II.Credite bugetare		1.668.389	1.668.389	0
CHELTUIELI CURENTE	01			
I. Credite de angajament		1.341.390	1.341.390	0
II.Credite bugetare		1.667.387	1.667.387	0
CHELTUIELI DE PERSONAL	10			
I. Credite de angajament		29.375	29.375	0
II.Credite bugetare		29.375	29.375	0
BUNURI ȘI SERVICII	20			
I. Credite de angajament		7.618	7.618	0
II.Credite bugetare		7.618	7.618	0
ALTE TRANSFERURI	55			
I. Credite de angajament		1.301.743	1.301.743	0
II.Credite bugetare		1.627.740	1.627.740	0
VIII. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56			
I. Credite de angajament		560	560	0
II.Credite bugetare		560	560	0
Mecanismul financiar SEE	56.17			
I. Credite de angajament		560	560	0
II.Credite bugetare		560	560	0
Alte cheltuieli ocazionate de implementarea programelor cu finanțare din FEN	56.23			
I. Credite de angajament		0	0	0
II.Credite bugetare		0	0	0
Transferuri reprezentând cofinanțare publică în cadrul programului SEE, pentru promotorii de proiect/beneficiarii instituții publice	56.35			
I. Credite de angajament		0	0	0
II.Credite bugetare		0	0	0
Transferuri reprezentând cofinanțare publică în cadrul programului SEE, pentru promotorii de proiect/beneficiarii alții decât instituții publice	56.37			
I. Credite de angajament		0	0	0
II.Credite bugetare		0	0	0

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-
1	2	3	4	5=4-3
X. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57			
I. Credite de angajament		1.234	1.234	0
II.Credite bugetare		1.234	1.234	0
Ajutoare sociale	57.02			
I. Credite de angajament		1234	1234	0
II.Credite bugetare		1234	1234	0
XI. ALTE CHELTUIELI	59			
I. Credite de angajament		860	860	0
II.Credite bugetare		860	860	0
Despăgubiri civile	59.17			
I. Credite de angajament		600	600	0
II.Credite bugetare		600	600	0
Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	59.40			
I. Credite de angajament		260	260	0
II.Credite bugetare		260	260	0
CHELTUIELI DE CAPITAL	70			
I. Credite de angajament		1.002	1.002	0
II.Credite bugetare		1.002	1.002	0
ACTIVE NEFINANCIARE	71			
I. Credite de angajament		1.002	1.002	0
II.Credite bugetare		1.002	1.002	0
DEFICIT/EXCEDENT		-881.746	-181.746	700.000
Total venituri		786.643	1.486.643	700.000
Total cheltuieli		1.668.389	1.668.389	0

ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 1a la Hotărârea Guvernului nr. 166/2019)**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Fondului pentru mediu pentru anul 2019**

— mii lei —

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-
1	2	3	4	5=4-3
TOTAL VENITURI		722.089	1.422.089	700.000
I. VENITURI CURENTE		722.089	722.089	0
A. VENITURI FISCALE		446.393	446.393	0
A4. IMPOZITE ȘI TAXE PE BUNURI ȘI SERVICII				
Taxe pe utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pe desfășurarea de activități	16.10	0	0	0
Timbrul de mediu pentru autovehicule	16.10.09	0	0	0
A6. ALTE IMPOZITE ȘI TAXE FISCALE	18.10	446.393	446.393	0
Alte impozite și taxe fiscale	18.10.50	446.393	446.393	0
a) o contribuție de 3% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor metalice feroase și neferoase, obținute de către generatorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică. Sumele se rețin prin stopaj la sursă de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor, care au obligația să le vireze la Fondul pentru mediu	01	65.040	65.040	0
b) taxele pentru emisiile de poluanți în atmosferă, datorate de operatorii economici deținători de surse staționare a căror utilizare afectează factorii de mediu	02	7.652	7.652	0
c) contribuția pentru economia circulară încasată de la proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite pentru deșeurile municipale destinate a fi eliminate prin depozitare	03	94.500	94.500	0
d) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșeuri de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare	04	64.800	64.800	0

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-
1	2	3	4	5=4-3
e) o contribuție de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici	05	12.475	12.475	0
f) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea masei lemnoase și/sau a materialelor lemnoase obținute de către administratorul, respectiv proprietarul pădurii, cu excepția lemnului de foc, arborilor și arbuștilor ornamentali, pomilor de Crăciun, răchitei și puiștilor	06	51.527	51.527	0
i) o contribuție de 2 lei/kg anvelopă, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională anvelope noi și/sau uzate destinate reutilizării, pentru diferența dintre cantitățile de anvelope corespunzătoare obligațiilor anuale de gestionare prevăzute în legislația în vigoare și cantitățile efectiv gestionate	09	1.723	1.723	0
j) o contribuție de 3% din suma care se încasează anual pentru gestionarea fondurilor de vânatoare, plătită de către gestionarii fondurilor de vânatoare	10	1.440	1.440	0
k) donații, sponsorizări, asistență financiară din partea persoanelor fizice sau juridice române ori străine și a organizațiilor sau organismelor internaționale	11	0	0	0
l) sumele încasate din restituirea finanțării acordate, dobânzi, penalități de orice fel, alte operațiuni financiare derulate din sursele financiare ale Fondului pentru mediu	12	0	0	0
m) sumele încasate de la manifestări organizate în beneficiul Fondului pentru mediu	13	0	0	0
n) cuantumul taxelor pentru emiterea avizelor, acordurilor și a autorizațiilor de mediu	14	136	136	0
o) dobânzi și penalități de orice fel datorate de către debitorii Fondului pentru mediu	15			0
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere a cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare din deșeurile municipale colectate prin operatorii serviciului public de salubritate, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual și cantitatea efectiv încredințată spre reciclare și alte forme de valorificare	16	27.000	27.000	0
q) ecotaxa, în valoare de 0,1 lei/bucată, aplicată pungilor și sacoșelor pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile, definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.265/2006, cu modificările și completările ulterioare, încasată de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere. Ecotaxa se evidențiază distinct pe documentele de vânzare, iar valoarea acesteia se afișează vizibil la punctul de vânzare, în vederea informării consumatorilor finali	17	62.715	62.715	0
s) o taxă de 0,3 lei/kg, aplicată o singură dată cantităților de uleiuri, pe bază minerală, semisintetice, sintetice, cu sau fără adaosuri, datorată de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de produse. Taxa se evidențiază distinct pe documentele de vânzare.	19	41.847	41.847	0
ș) sumele încasate ca urmare a aplicării penalității de 100 euro, echivalentă în lei la cursul de schimb leu/euro al BNR valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă, plătită de către operatorul sau operatorul de aeronave care nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior, penalitate care crește anual în conformitate cu indicii europene al prețurilor de consum, potrivit prevederilor legale în vigoare	20	143	143	0
ț) suma reprezentând contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate, achitată conform prevederilor art.12 alin.(2) din Legea nr.220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare	21	455	455	0
u) contravaloarea în lei a sumei obținute în urma scoaterii la licitație, în condițiile legii, a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008-2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	22	0	0	0
v) o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de valorificare a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obiectivelor anuale, stabilite de legislația în vigoare, și cantitățile efectiv valorificate, respectiv gestionate în numele clienților pentru care au preluat obligațiile;	23	900	900	0
w) o contribuție datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională echipamente electrice și electronice	24	13.500	13.500	0

Denumire indicator	Cod	PROGRAM 2019	Program 2019 rectificat	Modificări +/-	
1	2	3	4	5=4-3	
x) o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili	25	540	540	0	
y) o contribuție datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, respectiv o contribuție de 4 lei/kg de baterii și acumulatori portabili datorată de operatorii economici autorizați pentru preluarea obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori portabili	26	0	0	0	
C. VENITURI NEFISCALE		275.696	275.696	0	
C.1 VENITURI DIN PROPRIETATE	30.10	273.696	273.696	0	
Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	30.10.11	273.696	273.696	0	
VENITURI DIN DOBÂNZI	31.10	2.000	2.000	0	
Alte venituri din dobânzi	31.10.03	2.000	2.000	0	
III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	40.15	0	0	0	
Sume utilizate de alte instituții din excedentul anului precedent	40.15.03	0	0	0	
IV. SUBVENȚII					
Subvenții de la bugetul de stat	42.10	0	700.000	700.000	
Sume alocate pentru Fondul pentru mediu	42.10.78	0	700.000	700.000	
ALTE SUME PRIMITE DE LA UE	46.10	0	0	0	
Alte sume primite din fonduri de la Uniunea Europeană pentru programele operaționale finanțate în cadrul obiectivului convergență	46.10.03	0	0	0	
TOTAL CHELTUIELI					
		I. Credite de angajament	1.301.743	1.301.743	0
		II. Credite bugetare	1.627.740	1.627.740	0
CHELTUIELI CURENTE	01				
		I. Credite de angajament	1.301.743	1.301.743	0
		II. Credite bugetare	1.627.740	1.627.740	0
ALTE TRANSFERURI	55				
		I. Credite de angajament	1.301.743	1.301.743	0
		II. Credite bugetare	1.627.740	1.627.740	0
CAPITOLUL Protecția mediului	74.10				
Subcap. Reducerea și controlul poluării	74.10.03				
ALTE TRANSFERURI	55				
Transferuri interne	55.01				
		I. Credite de angajament	1.301.743	1.301.743	0
		II. Credite bugetare	1.627.740	1.627.740	0
VIII. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	56	0	0	0	
Alte cheltuieli ocazionate de implementarea programelor cu finanțare din FEN	56.23	0	0	0	
Transferuri reprezentând cofinanțare publică în cadrul programului SEE, pentru promotorii de proiect/beneficiarii instituții publice	56.35	0	0	0	
Transferuri reprezentând cofinanțare publică în cadrul programului SEE, pentru promotorii de proiect/beneficiarii alții decât instituții publice	56.37	0	0	0	
EXCEDENT/DEFICIT *	-	-905.651	-205.651	700.000	
Total venituri		722.089	1.422.089	700.000	
Total cheltuieli		1.627.740	1.627.740	0	

* Deficitul de 905.651 mii lei se acopera din sumele neutilizate din ani precedenti

Suma de 700.000 mii lei va fi folosita pentru restituirea taxelor auto si se reflecta in executie, pe venituri, cu semnul minus din contul unde au fost incasate taxele

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Ion Popa, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției

Având în vedere Cererea domnului Ion Popa, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.343 din 29 mai 2019,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Popa se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
 Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 30 mai 2019.
 Nr. 99.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind acordarea calității de consilier onorific
al prim-ministrului domnului Remus-Adrian Borza

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă domnului Remus-Adrian Borza calitatea de consilier onorific al prim-ministrului pe probleme economice, reformă și fiscalitate.

Art. 2. — Activitatea domnului Remus-Adrian Borza este neremunerată.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
 Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 30 mai 2019.
 Nr. 100.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,

bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 223122